

Protokollsanteckning med anledning av regionstyrelsens behandling av ärende ”Delårsrapport 2 för Region Västmanland”.

Covid-19 och effekterna av pandemin påverkar i mycket stor omfattning verksamheterna i regionen och naturligtvis det prognostiserade resultatet för 2020. Hälso- och sjukvårdsförvaltningen redovisar över 140 mkr i merkostnader. Kollektivtrafiknämnden redovisar befarade intäktsförluster på 60 mkr. Det samlade ekonomiska resultatet för regionen totalt sett uppgår till 456 mkr till följd av förbättrad pensionskostnadsprognos, överskott i regionstyrelsens förfogandeanslag och riktade statsbidrag.

Verksamheterna har på ett bra sätt svarat upp mot den utmaning som pandemin inneburit. De ekonomiska konsekvenserna av pandemin finns redovisade. Vi förväntar oss en redovisning av konsekvenserna vad gäller berörd personal.

Utveckling av skatteintäkterna är oroande. Jämfört med budget är de 68 mkr lägre. Med en ökande arbetslöshet bland västmanlänningarna, för närvarande c:a 10%, riskerar regionen att skatteintäkterna utvecklas än mer negativt år 2021 och under resterande del av planperioden.

Regionens pensionsmedelsportfölj har återhämtat sig efter den börsnedgång som varit.

Hälso- och sjukvårdsförvaltningen redovisar med beaktande av extra statsbidrag ett prognostiserat underskott på 390 mkr.

Det är glädjande att det av redovisningen framgår att beroendet av hyrpersonal minskat. Det gäller främst beroendet av hyrsjuksköterskor. Motsvarande förändring, över tid, kan vi inte se vad gäller läkare. Det framgår ej av redovisning hur införandet av det fasta schemat för vårdpersonalen har påverkat behovet av hyrpersonal liksom en lägre produktion pga inställda operationer, färre remisser och färre besök på akuten.

Under pandemin har vårdköerna vuxit dramatiskt. Vård som inte kan anstå har utförts men mängder med ingrepp, behandlingar och provtagningar har senarelagts. Den upparbetade vårdskulden har förvaltningen förklarat ska vara avbetad inom de närmaste 12 månaderna. Målet har dock framförts med reservationen att det i huvudsak handlar om patienter till ortoped- och urologklinikerna. Vi har sedan tidigare (juni 2020) uppmanat verksamheterna att påbörja planering för hur de ska klara av att reglera den upparbetade vårdskulden. Den redovisningen saknar vi fortfarande.

Särskilt oroande är de långa väntetiderna på BUP, även om det sker en prioritering bland de väntande patienterna är köerna oacceptabelt långa. Införandet av remisskrav bör analyseras noggrant så att det verkligen leder till höjd vårdkvalitet där kort väntetid är en kvalitetsparameter. Remisskravet infördes utan analys av hur det skulle påverka vårdköerna.

Förvaltningen har tydligt och konsekvent redovisat merkostnaderna för Covid-19. Det är bra med tydlighet och transparens i redovisningen eftersom det är en förutsättning för att ta del av den av staten utlovade kostnadstäckning.

Om covidkostnaderna är tydligt redovisade så kan vi slå fast att motsvarande inte gäller kostnadsreduceringar som varit möjliga till följd av stoppet av planerade operationer, ingrepp och behandlingar. Ej heller finns redovisat konsekvenserna att personal plockats från

avdelningar som i nämnvärd utsträckning inte varit drabbade av covieffekterna för att förstärka t.ex. covidavdelning och IVA.

Fortfarande kvarstår den obalans från 2019 vad avser Ekonomi i Balans.

Övriga förvaltningar med undantag av Kollektivtrafikmyndigheten (-32 mkr) redovisar positiva resultat.

Vi noterar att antalet anställda och antalet arbetade timmar fortsätter att öka trots att målet varit att det omvända ska gälla. Det är såväl positivt som intressant att Förvaltning digitalisering under covid-perioden lyckats sänka sjuktalen, trots hög belastning och efterfrågan på IT-tjänster.

För respektive partigrupp

Tomas Högström (M)

Malin Gabrielsson (KD)